

HET HOOGLIED

VAN SALOMO:

1

[Opschrift:]

1 Het hooglied,
hetwelk van Salomo is.

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

2 Hij kusse mij met de kussen zijns monds,
want uwe uitnemende liefde is beter dan wijn.
3 Uwe oliën zijn goed tot reuk,
uw naam is eene olie,
die uitgestort wordt;
daarom hebben u de maagden lief;
4 trek mij,
wij zullen u naloopen.
De koning heeft mij gebracht in zijne binnenkameren;

[De dochteren Jeruzalems tot de Sulammith:]

wij zullen ons verheugen
en in u verblijden;
wij zullen uwe uitnemende liefde vermelden,
meer dan den wijn;
de oprechten hebben u lief.

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

5 Ik ben zwart,
doch liefelijk,
gij dochteren Jeruzalems,
gelijk de tenten Kedars,
gelijk de gordijnen Salomo's.
6 Ziet mij niet áán,
dat ik zwartachtig ben,
omdat mij de zon heeft beschenen;
de kinderen mijner moeder waren tegen mij ontstoken;
zij hebben mij gezet tot eene hoedster der wijngaarden;
mijnen wijngaard, dien ik heb,
heb ik niet gehoed.

[De Sulammith tot Salomo:]

7 Zeg mij aan,
gij dien mijne ziele liefheeft,
waar gij weidt,
waar gij *de kudde* legert op den middag;
want waarom zoude ik zijn als eene die zich bedekt bij de kudden uwer metgezellen?

[Salomo tot de Sulammith:]

8 Indien gij 't niet weet,
o gij schoonste onder de vrouwen,
zoo ga uit op de voetstappen uwer schapen,
en weid uwe geiten bij de woningen der herders.
9 Mijne vriendin,
ik vergelijk u bij de paarden aan de wagens van Farao.
10 Uwe wangen zijn liefelijk in de spangen,
uw hals in de parelsnoeren.
11 Wij zullen u gouden spangen maken met zilveren stipjes.

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

12 Terwijl de koning aan zijne ronde tafel is,
geeft mijn nardus zijnen reuk.

[De Sulammith tot Salomo:]

13 Mijn liefste is mij een bundeltje mirre,
dat tusschen mijne borsten vernacht.

14 Mijn liefste is mij een tros van Cyprus
in de wijngaarden van Engédi.

[Salomo tot de Sulammith:]

15 Zie,
gij zijt schoon,
mijne vriendin,
zie,
gij zijt schoon,
en uwe oogen zijn *duivenoogen*.

16 Zie,
gij zijt schoon,
mijn liefste,
ja, liefelijk;
ook groent onze bedstede.

17 De balken onzer huizen zijn cederen,
onze gallerijen zijn cypressen.

2

1 Ik ben eene roos van Saron,
eene lelie der dalen.
2 Gelijk eene lelie onder de doornen,
alzóó is mijne vriendin onder de dochters.

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

3 Als een appelboom onder de boomen des wouds,
zóó is mijn liefste onder de zonen:
ik heb grooten lust in zijne schaduw
en zit er *onder*,
en zijne vrucht is mijn gehemelte zoet.

4 Hij voert mij in het wijnhuis,
en de liefde is zijne banier over mij.

5 Ondersteunt gijlieden mij met de flesschen,
versterkt mij met de appelen,
want ik ben krank van liefde.

6 Zijne linkerhand zij onder mijn hoofd,
en zijne rechterhand omhelze mij.

7 Ik bezweer u,
gij dochteren Jeruzalems,
die bij de reeën
of bij de hinden des velds zijt,
dat gij de liefde niet opwekt noch wakker maakt,
totdat het *haar* luste.

8 *Dat* is de stem mijns liefsten:
zie hem,
hij komt,
springende op de bergen,
huppelende op de heuvelen.

9 Mijn liefste is gelijk eene ree of een welp der herten;
zie, hij staat achter onzen muur,

kijkende uit de vensters,
blinkende uit de traliën.
10 Mijn liefste antwoordt en zegt tot mij:
[*Salomo tot de Sulammith, door de laatste aangehaald*]:
"Sta op, mijne vriendin,
mijne schoone, en kom.
11 Want zie, de winter is voorbij,
de plasregen is over,
hij is overgegaan;
12 de bloemen worden gezien op het land,
de zangtijd genaakt,
en de stem der tortelduif wordt gehoord in ons land;
13 de vijgeboom brengt zijne jonge vijgjes voort,
en de wijnstokken geven reuk *met hunne* jonge druifjes;
sta op, mijne vriendin,
mijne schoone, en kom.
14 Mijne duive, zijnde in de kloven der steenrotsen,
in het verborgene eener steile plaats,
toon mij uwe gedaante,
doe mij uwe stem hooren,
want uwe stem is zoet en uwe gedaante is liefelijk."

[*De Sulammith, tot de dochteren Jeruzalems:*]

15 Vangt gijlieden ons de vossen,
de kleine vossen,
die de wijngaarden verderven;
want onze wijngaarden *hebben* jonge druifjes.

16 Mijn liefste is mijn,
en ik ben zijn,
die weidt onder de leliën,
17 totdat de dag aankomt
en de schaduwen vlieden;
keer om, mijn liefste,
wordt gij gelijk eene ree
of een welp der herten op de bergen van Bether.

3

1 Ik zocht 's nachts op mijn leger hem,
die mijne ziele liefheeft,
ik zocht hem,
maar ik vond hem niet: *ik zeide*:
2 Ik zal nu opstaan
en in de stad omgaan,
in de wijken
en in de straten,
ik zal hem zoeken,
dien mijne ziele liefheeft:
ik zocht hem,
maar ik vond hem niet.
3 De wachters, die in de stad omgingen,
vonden mij; *ik zeide*:
"Hebt gij hem gezien,
die mijne ziele liefheeft?"
4 Toen ik een weinigje van hen weggegaan was,
vond ik hem,
dien mijne ziele liefheeft:
ik hield hem vast
en liet hem niet gaan,

totdat ik hem in mijn moeders huis gebracht had,
en in de binnenste kamer van degene, die mij gebarnd heeft.
5 Ik bezweer u, gij dochteren Jeruzalems,
die bij de reeën
of bij de hinden des velds zijt,
dat gij de liefde niet opwekt
noch wakker maakt,
totdat het *haar* luste.

[De dochteren Jeruzalems:]

6 Wie is zij, die daar opkomt uit de woestijn als rookpilaren,
berookt met mirre
en wierrook
en met allerlei poeder des kruideniers?

[De Sulammith tot de dochteren Sions:]

7 Zie, het bed dat Salomo heeft,
daar zijn zestig helden rondom van de helden Israëls,
8 die allemaal zwaarden houden,
geoefend ten oorloge,
elk hebbende zijn zwaard aan zijne heup,
vanwege den schrik des nachts.
9 De koning Salomo heeft zich eene koets gemaakt
van het hout Libanons;
10 de pilaren derzelve maakte hij *van* zilver,
haren vloer *van* goud,
haar gehemelte *van* purper:
het binnenste was bespreid met de liefde van de dochteren Jeruzalems.
11 Gaat uit
en aanschouwt,
gij dochteren Sions,
den koning Salomo,
met de kroon waarmede zijne moeder hem kroonde
op den dag zijner bruiloft
en op den dag der vreugde zijns harten.

4

[Salomo tot de Sulammith:]

1 Zie, gij zijt schoon, mijne vriendin,
zie, gij zijt schoon:
uwe oogen zijn *duivenoogen* tusschen uwe vlechten;
uw haar is als eene kudde geiten,
die *het gras* van den berg Gilead afscheren.
2 Uwe tanden zijn als eene kudde *schapen*,
die geschoren zijn,
die uit de waschtede opkomen,
die al te zamen tweelingen voortbrengen,
en geen onder hen is zonder jongen.
3 Uwe lippen zijn als een scharlaken snoer,
en uwe spraak is liefelijk;
de slaap uws hoofds is als een stuk van eenen granaatappel tusschen uwe vlechten.
4 uw hals is als Davids toren,
die gebouwd is tot ophanging van wapentuig,
waar duizend rondassen aan hangen,
altemaal zijnde schilden der helden.
5 Uwe twee borsten zijn gelijk twee welpen,
tweelingen van eene ree,

- die onder de leliën weiden.
6 Totdat de dag aankomt
en de schaduwen vlieden,
zal ik gaan tot den mirreberg
en tot den wierookheuvel.
7 Geheel zijt gij schoon, mijne vriendin,
en er is geen gebrek aan u.
8 Bij mij van den Libanon af, o bruid,
kom bij mij van den Libanon af;
zie van den top van Amana,
van den top van Amana,
van den top Senirs en Hermons,
van de woningen der leeuwinnen,
van de bergen der luipaarden.
9 Gij hebt mij het hart genomen,
mijne zuster, o bruid,
gij hebt mij het hart genomen
met één van uwe oogen,
met ééne keten van uwen hals.
10 Hoe schoon is uwe uitnemende liefde,
mijne zuster, o bruid!
hoeveel beter is uwe uitnemende liefde dan wijn,
en de reuk uwer oliën dan alle specerijen!
11 Uwe lippen, o bruid,
druppelen van honigzeem;
honig en melk is onder uwe tong,
en de reuk uwer kleederen is als de reuk van Libanon.
12 Mijne zuster, o bruid,
gij zijt een besloten hof,
eene beslotene wel,
eene verzegelde fontein.
13 Uwe scheuten zijn een paradijs van granaatappelen,
met edele vruchten,
cyprus met nardus,
14 nardus en saffraan,
kalmus en kaneel,
met allerlei boomen van wierook,
mirre en aloë,
mitsgaders alle voornaamste specerijen.
15 O fontein der hoven,
put der levende wateren,
die uit Libanon vloeien!

[De Sulammith tot Salomo:]

- 16 Ontwaak noordenwind,
en kom gij zuidenwind;
doorwaait mijnen hof,
dat zijne specerijen uitvloeien.
O dat mijn liefste tot zijnen hof kwame
en ate zijne edele vruchten!

5

[Salomo tot de Sulammith:]

- 1 Ik ben in mijnen hof gekomen,
o mijne zuster, o bruid,
ik heb mijne mirre geplukt met mijne specerij,
ik heb mijne honigraten met mijnen honig gegeten,

ik heb mijnen wijn mitsgaders mijne melk gedronken.
Eet, vrienden,
drinkt,
en wordt dronken, o liefsten.

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

- 2 Ik sliep,
maar mijn hart waakte;
de stem mijns liefsten, die klopte, was:
"Doe mij open, mijne zuster,
mijne vriendin,
mijne duive,
mijne volmaakte;
want mijn hoofd is vervuld met dauw,
mijne haarlokken met nachtdruppels."
3 - "Ik heb mijnen rok uitgetogen,
hoe zal ik hem weder aantrekken?
Ik heb mijne voeten gewasschen,
hoe zal ik ze weder bezoedelen?"
4 Mijn liefste trok zijne hand van het gat *der deur*,
en mijn ingewand werd ontroerd om zijnentwil.
5 Ik stond op om mijnen liefste open te doen,
en mijne handen dropen *van* mirre
en mijne vingers *van* vloeiende mirre,
op de handvatsels van het slot;
6 ik deed mijnen liefste open;
maar mijn liefste was geweken,
hij was doorgegaan;
mijne ziele ging uit vanwege zijn spreken;
ik zocht hem,
maar ik vond hem niet;
ik riep hem,
doch hij antwoordde mij niet.
7 De wachters, die in de stad omgingen
vonden mij,
zij sloegen mij,
zij verwonden mij,
de wachters op de muren namen mijnen sluier van mij.
8 Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem,
indien gij mijnen liefste vindt,
wat zult gij hem aanzeggen?
Dat ik krank ben van liefde.

[De dochteren Jeruzalems:]

- 9 Wat is uw liefste meer dan een *andere* liefste,
o gij schoonste onder de vrouwen?
Wat is uw liefste meer dan een *andere* liefste,
dat gij ons zoo bezworen hebt?

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

- 10 Mijn liefste is blank en rood,
hij draagt de banier boven tienduizend.
11 Zijn hoofd is van het fijnste goud,
van het dichtste goud;
zijne haarlokken zijn gekruld,
zwart als een raaf.
12 Zijne oogen zijn als der duiven bij de waterstroomen,
met melk gewasschen,

- staande *als* in kasjes *der ringen*.
- 13 Zijne wangen zijn als een bed van specerij,
als torens van reukwerk;
zijne lippen zijn *als* leliën,
druppende van vloeiende mirre.
- 14 Zijne handen zijn *als* gouden ringen,
gevuld met turkoois;
zijn buik is *als* blinkend elpenbeen,
overtogen met saffieren.
- 15 Zijne schenkelen zijn *als* marmeren pilaren,
gegrond op voeten van het dichtste goud;
zijne gestalte is als de Libanon,
uitverkoren als de cederen.
- 16 Zijn gehemelte is enkel zoetheid,
en al wat aan hem is,
is gansch begerlijk.
Zulk een is mijn liefste,
ja, zulk een is mijn vriend,
gij dochters van Jeruzalem.

6

[De dochteren Jeruzalems tot de Sulammith:]

- 1 Waar is uw liefste henengegaan,
o gij schoonste onder de vrouwen?
Waarhenen heeft uw liefste het aangezicht gewend,
opdat wij hem met u zoeken?

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

- 2 Mijn liefste is gegaan in zijnen hof,
tot de specerijbedden,
om te weiden in de hoven,
en om de leliën te verzamelen.
- 3 Ik ben mijns liefsten,
en mijn liefste is mijn,
die onder de leliën weidt.

[Salomo tot de Sulammith:]

- 4 Gij zijt schoon, mijne vriendin,
gelijk Tirza,
liefelijk
als Jeruzalem,
schrikkelijk
als *slagorden* met banieren.
- 5 Wend uwe oogen van mij af,
want zij doen mij geweld aan;
uw haar is als eene kudde geiten,
die *het gras* van Gilead afscheren.
- 6 Uwe tanden zijn als eene kudde schapen,
die uit de waschstede opkomen,
die al te zamen tweelingen voortbrengen,
en onder dezelve is geen zonder jongen.
- 7 Uwe wangen zijn als een stuk van eenen granaatappel
tusschen uwe vlechten.
- 8 Er zijn zestig koninginnen,
en tachtig bijwijven,
en maagden zonder getal:
- 9 eene éénige is mijne duive,

mijne volmaakte,
de éénige harer moeder,
zij is de zuivere dergene,
die haar gebaard heeft;
als de dochters haar zien,
zoo zullen zij haar welgelukzalig roemen,
de koninginnen
en de bijwijven,
en zullen haar prijzen.

[De dochteren Jeruzalems:]

10 Wie is zij,
die daar uitziet als de dageraad,
schoon gelijk de maan,
zuiver als de zon,
schrikkelijk als *slagorden* met banieren?

[Salomo?:]

11 Ik ben naar den notenhof afgegaan om de groene vruchten der vallei te zien,
om te zien of de wijnstok bloeide,
de granaatboomen uitbotteden;
12 eer ik het wist,
zette mij mijne ziel *op* de wagens van mijn vrijwillig volk.

[De dochteren Jeruzalems?:]

13 Keer weder,
keer weder,
o Sulammith;
keer weder,
keer weder,
dat wij u mogen aanzien.

[Salomo tot de dochteren Jeruzalems?:]

Wat ziet gijlieden de Sulammith aan?
Zij is als een rei van twee heiren.

7

[Salomo tot de Sulammith:]

1 Hoe schoon zijn uwe gangen in de schoenen,
gij prinsendochter;
de omdraaiingen uwer heupen zijn als kostelijke ketens,
zijnde het werk van de handen eens kunstenaars.
2 Uw navel is *als* een ronde beker waaraan geen drank ontbreekt;
uw buik is *als* een hoop tarwe,
rondom bezet met leliën.
3 Uwe twee borsten zijn als twee welpen,
tweelingen van eene ree.
4 Uw hals is als een elpenbeenen toren;
uwe oogen zijn *als* de vijvers te Hesbon,
bij de poort Bath-Rabbim:
uw neus is als de toren van Libanon,
die tegen Damascus ziet.
5 Uw hoofd op u is als Karmel,
en de haarband uws hoofds als purper;
de koning is *als* gebonden op de galerijen.

[Salomo tot de liefde:]

6 Hoe schoon zijt gij
en hoe liefelijk zijt gij,
o liefde, in wellusten!

[Salomo tot de Sulammith:]

- 7 Deze uwe lengte is te vergelijken bij een palmboom,
en uwe borsten bij *druiventrossen*.
- 8 Ik zeide:
"Ik zal op den palmboom klimmen,
ik zal zijne takken grijpen;
zoo zullen dan uwe borsten zijn als *druiventrossen* aan den wijnstok,
en de reuk van uw enus als appelen,
9 en uw gehemelte als goede wijn,
die recht tot mijnen beminde gaat,
doende de lippen der slapenden spreken."

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

- 10 Ik ben mijns liefsten,
en zijne genegenheid is tot mij.

[De Sulammith? tot Salomo:]

- 11 Kom, mijn liefste,
laat ons uitgaan in het veld,
laat ons vernachten op de dorpen;
12 laten wij ons vroeg opmaken naar de wijnbergen,
laat ons zien of de wijnstok bloeit,
de jonge druifjes zich opendoen,
de granaatbomen uitbotten:
daar zal ik u mijne uitnemende liefde geven.
- 13 De *dudaïm* geven reuk,
en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten,
nieuwe
en oude;
o mijn liefste,
die heb ik voor u weggelegd.

8

- 1 Och dat gij mij als een broeder waart,
zuigende de borsten mijner moeder;
dat ik u op de straat vond:
ik zoude u kussen,
ook zouden zij mij niet verachten:
- 2 ik zoude u leiden,
ik zoude u brengen in mijns moeders huis,
gij zoudt mij leeren,
ik zoude u van specerij-wijn te drinken geven,
en van het sap van mijne granaatappelen.

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

- 3 Zijne linkerhand zij onder mijn hoofd,
en zijne rechterhand omhelze mij.
- 4 Ik bezweer u,
gij dochteren Jeruzalems,
dat gij de liefde niet opwekt
noch wakker maakt,
totdat het *haar* luste.

[De dochteren Jeruzalems:]

- 5 Wie is zij,
die daar opklimt uit de woestijn,
en leunt op haren liefste?

[Salomo tot de Sulammith:]

- Onder den appelboom heb ik u opgewekt,
daar heeft u uwe moeder met smart voortgebracht,

- daar heeft zij *u* met smart voortgebracht, *die* u gebaard heeft.
- 6 Zet mij als een zegel op uw hart,
als een zegel op uwen arm;
want de liefde is sterk als de dood,
de ijver is hard als het graf;
hare kolen zijn vurige kolen,
vlammen des HEEREN.
- 7 Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblusschen,
ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken;
al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde,
men zoude hem ten eenenmale verachten.

[De Sulammith tot de dochteren Jeruzalems:]

- 8 Wij hebben eene kleine zuster,
die nog geen borsten heeft;
wat zullen wij onze zuster doen te dien dage,
als men van haar spreken zal?
- 9 Zoo zij een muur is,
wij zullen een paleis van zilver op haar bouwen;
en zoo zij eene deur is,
wij zullen haar rondom bezetten met cederen planken.
- 10 Ik ben een muur,
en mijne borsten zijn als torens;
toen was ik in zijne oogen als eene, die vrede vindt.
- 11 Salomo had een wijngaard, te Baäl-Hamon:
hij gaf dezen wijngaard aan de hoeders,
een ieder bracht voor de vrucht deszelfs duizend zilverlingen.
- 12 Mijn wijngaard, dien ik heb,
is voor mijn aangezicht:
de duizend *zilverlingen* zijn voor u, o Salomo;
maar tweehonderd zijn voor de hoeders van de vrucht deszelfs.

[Salomo tot de Sulammith:]

- 13 O gij bewoonster der hoven,
de metgezellen merken op uwe stem:
doe ze mij hooren.

[De Sulammith tot Salomo:]

- 14 Kom haastiglijk, mijn liefste,
en wees gij gelijk eene ree,
of gelijk een welp der herten op de bergen der specerijen.